

res uden retslig forfølgelse« og »at sagen principielt skal afgøres ved domstolene« jf. vedlagte svar.

I tredje omgang har Morten Homann rejst spørgsmål overfor justitsministeren for at få bekræftet, at det kun er domstolene, der kan idømme bøder, og at det derfor er uheldigt, at det i pressemeddelelsen af 6. juni 2003 fremgår, at ToldSkat har udstedt en bøderegn over kioskerne. I pressemeddelelsen er nede i teksten alene anført »og der er udstedt bøder for op imod én million kroner«.

Det er således Told- og Skattestyrelsens opfattelse, at pressemeddelelsen er udtryk for en populær fremstilling til pressens brug, og at udtrykket »udstedt bøder« er almindelig sprogbrug i denne sammenhæng. Der er ikke i pressemeddelelsen anført noget sted, at ToldSkat har idømt bøder.

Efter vor opfattelse fører det for vidt i en pressemeddelelse at give en lang beskrivelse af fremgangsmåden i ansvarssager efter særlovgivning eksempelvis opkrævningslovens § 18.«

I overensstemmelse med Skatteministeriets udtalelse kan Justitsministeriet bekræfte, at skattemyndighederne ikke kan idømme bøder. Skattemyndighederne kan administrativt afslutte en sag med bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig indforstået med, at sagen afgøres administrativt med betaling af en angivet bøde. Er dette ikke tilfældet, må sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for domstolene.

Supplerende svar (15/9 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har modtaget følgende udtalelse fra Justitsministeriet, som jeg kan tilslutte mig:

»Det fremgår af straffelovens § 290, stk. 1, at den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbytte af en strafbar lovovertrædelse, straffes for hæleri. Hæleri kan således bl.a. bestå i bistand til hovedmanden – andet led i § 290, stk. 1.

Det er en betingelse for, at der kan straffes for hæleri, at der er handlet forsætligt. Gerningsmanden skal således bl.a. i almindelighed vide eller have en bestemt formodning om, at der er tale om udbytte fra et strafbart forhold. Der stilles derimod ikke krav om, at gerningsmanden har nærmere kendskab til arten af det eller de strafbare forhold.

Enhver, der har viden om, at udførelse af en handling vil indebære, at man medvirker til at sikre en anden udbyttet fra en strafbar lovovertrædelse, må således undlade at udføre den pågældende handling. Dette er fremhævet i forarbejderne til hæleribestemmelsen. Ansatte i pengeinstitutter mv., der har viden om eller anser det for overvejende sandsynligt, at penge, som en kunde indsætter, er udbytte fra et strafbart forhold, må i overensstemmelse hermed undlade at gennemføre transaktionen for at undgå strafferetligt ansvar.«

Ad spm. nr. S 4400

Fra skatteministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Morten Homann stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 11305, lød således:

Til skatteministeren (19/8 03) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren bekræfte eller afkræfte, at der foreligger et strafbart hæleri efter den nye bestemmelse i straffeloven § 290 såfremt en eller flere ansatte i et pengeinstitut er bekendt med eller anser det for overvejende sandsynligt, at penge, som en kunde indsætter, omfatter udbytte fra en skatte- eller afgiftsunddragelse?«

Ad spm. nr. S 4401

Fra skatteministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Morten Homann stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 11305, lød således:

Til skatteministeren (19/8 03) af:

Morten Homann (SF):

»Vil ministeren oplyse, om ToldSkat har opgivet at bruge den nyindsatte hæleribestemmelse i sager vedrørende skattesvig og moms- og afgiftsvindel?«